

Uchwała
Komisji habilitacyjnej
z dnia 27 lipca 2021 r.
powołanej w postępowaniu w sprawie nadania stopnia doktora
habilitowanego
w dziedzinie nauk humanistycznych w dyscyplinie nauki o kulturze i religii
wszczęty na wniosek dr Katarzyny Marcol

§ 1

Komisja habilitacyjna, powołana przez Radę Naukową Instytutu Nauk o Kulturze Wydziału Humanistycznego Uniwersytetu Śląskiego w Katowicach w dniu 16 marca 2021 r., a w finalnym składzie zatwierdzona 18 maja 2021 r., działając na podstawie art. 221 ust. 10 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. z 2018 r. poz. 1668 ze zm.), po zapoznaniu się z recenzjami i dokumentacją wniosku, stwierdza że aktywność naukowa oraz osiągnięcie naukowe, zatytułowane *Toutowie. Język i pamięć w ustanawianiu wspólnoty Wiślan w Banacie* (Katowice: Wydawnictwo Uniwersytetu Śląskiego, 2020), stanowią znaczny wkład w rozwój dyscypliny naukowej nauki o kulturze i religii i wyraża **pozytywną opinię** w sprawie nadania dr Katarzynie Marcol stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk humanistycznych, w dyscyplinie nauki o kulturze i religii.

UZASADNIENIE

Załącznik nr 1 do niniejszej uchwały zawierający uzasadnienie stanowi jej integralną część.

§ 2

Uchwała wchodzi w życie z dniem jej podjęcia.

Przewodnicząca Komisji habilitacyjnej

.....

dr hab. Anna Engelking, prof. IS PAN

UZASADNIENIE UCHWAŁY

Komisja stwierdza, że:

- Osiągnięcie habilitacyjne wskazane przez dr Katarzynę Marcol stanowi istotny wkład do dyscypliny nauki o kulturze i religii jako monografia pionierska, wieloaspektowa, łącząca w sposób nowatorski perspektywę i narzędzia kilku dyscyplin naukowych. Dotyczy ona wspólnoty Wiślan w Banacie, grupy dotąd słabo zbadanej, i jest oryginalną analizą dynamiki przemian jej pamięci i tożsamości zbiorowej. Jednocześnie jest to praca o dużej wartości metodologicznej, stanowi bowiem autorską, samodzielną syntezę perspektywy pamięcioznawczej z etnolingwistyką. Ma istotne znaczenie dla upowszechniania paradygmatu lingwistyki pamięci, wnosi ważny impuls interdyscyplinarny do antropologii, memory studies, studiów nad procesami unaradawiania i studiów nad pograniczami kulturowymi. Ponadto stanowi dowód wysokich kompetencji w pracy ze źródłami zarówno zastanymi, jak i wywołanymi, umiejętności ich analizy oraz twórczej interpretacji w wieloaspektowym kontekście. Monografia, obszerna i skrupulatna, stanowi istotny wkład merytoryczny i metodologiczny w społeczno-kulturowe studia nad językiem, pamięcią i tożsamością. Jest to dzieło, które uruchamia nowe tropy myślowe i pobudza do konstruktywnej dyskusji, a przy tym świadectwo pisarstwa wysokiej próby. Uwagi krytyczne i zastrzeżenia, zgłaszane przez członków Komisji, miały charakter drugorzędny, niepodważający ogólnej zdecydowanej pozytywnej oceny osiągnięcia habilitacyjnego.
- Członkowie Komisji stwierdzili ponadto, że pozostały dorobek Habilitantki jest rzetelny naukowo, spójny i dobrze przemyślany. Jej artykuły naukowe, charakteryzujące się logiczną strukturą i klarowną narracją, czerpią z ustaleń kilku dyscyplin i są adekwatnie osadzone w dyskursie naukowym. Dorobek ten spełnia zarówno ilościowe, jak i jakościowe wymogi procedury habilitacyjnej. Wobec faktu, że jego zasięg, mierzony bibliometrycznie, pozostaje dość skromny, Komisja zwraca uwagę, iż jest on stanowczo wart szerszego upowszechniania.
- Członkowie Komisji bardzo wysoko ocenili kolokwium habilitacyjne: Habilitantka wykłada w sposób spójny, inspirujący i przykuwający uwagę słuchacza, swobodnie posługuje się dyskursem naukowym, merytorycznie uczestniczy w dyskusji naukowej.
- W oparciu o powyższe oceny Członkowie Komisji stwierdzili, że Habilitantka jest badaczką w pełni samodzielną i dojrzałą, w sposób twórczy rozwiązującą problemy naukowe. Charakteryzuje ją bardzo dobra intuicja etnograficzna,

wrażliwość poznawcza i naukowa dociekliwość, co prowadzi do przynoszących oryginalne rozwiązania poszukiwań transdyscyplinarnych. Dużą zaletą jej dorobku jest jasny przekaz i umiejętność wyprowadzania istotnych wniosków teoretycznych z prowadzonych obserwacji. Droga naukowa Habilitantki jest bardzo konsekwentna, jej dorobek świadczy o świadomym przejściu od folklorystyki do antropologii oraz do jej subdyscypliny, jaką jest ekologia kulturowa. Widoczna jest żywa pasja badawcza oraz zaangażowanie Habilitantki we własny rozwój naukowy: konsekwentnie pogłębia świadomość metodologiczną i poszerza horyzont swoich zainteresowań.

- Aktywność konferencyjna, udział w międzynarodowych projektach badawczych o zasięgu zarówno regionalnym, jak i europejskim, współpraca naukowa z ośrodkami krajowymi i zagranicznymi spełniają podstawowe wymogi określone w procedurach habilitacyjnych.
- Członkowie Komisji wysoko ocenili wielostronną działalność organizacyjną Habilitantki, kilkakrotnie potwierdzoną nagrodami indywidualnymi i zespołowymi.
- Również osiągnięcia o charakterze dydaktycznym, wysoko oceniane przez studentów, podobnie jak zaangażowanie Habilitantki na rzecz karier zawodowych studentów znalazły uznanie w oczach Komisji.
- Pozaakademicka aktywność dr Katarzyny 3Marcol i jej szeroka współpraca z otoczeniem społecznym przyczyniają się w znacznym stopniu do upowszechniania nauki, w tym do popularyzacji etnologii.

Przewodnicząca Komisji habilitacyjnej

.....*Anna Engelking*.....

dr hab. Anna Engelking, prof. IS PAN